

השבועון של חילי צבאות השם

ערב שבת קדש פרשת חיי שרה
כד חשון תשע"ט • גליון 262

פונסאים

צעירים

רבי שמואל שטן

פרק סיום לקומיקס
ההיסטורי
הסרתק

תפקיד חשוב בשבילכם

מעטפה
מהפקדה

אתערוותא דלעלא

שניאור זילבר, הפנסאי והשליח
הצעיר, מספר על חיים של שליחות
בבית חב"ד הגבוה ביותר בארץ

תעודת חיל

השם שלי הוא שניאור זלמן זילבר.
אני בן שלוש עשרה.

אני גר בצפת, ולומד ב"מתיבתא" (זו כפת הכנה לשיבת)
של ישיבת "צעירי השלוחים" בעיר.

שם גם נמצא סניף הפנסאים שלי,
שבו אני חבר כבר ארבע שנים.

אני יודע בעל פה שנים עשר פרקי תנ"ך, ובמשנה - את כל
מסכתות ברכות, סנה, מועד קטן, בכורים, בבא קמא ובבא
מציעא, וגם חצי ממסכת שבת.

הנהגה חסידית מיוחדת שלי:

בכל בקר, בסיום התפילה, אני לומד פרק משניות.
אני ממש מקוה לסיים בתוך פחות משנתיים
את כל ששה סדרי משנה, ולהתחיל מיד שוב.

מעטפה ההמפקדה

מתי אנחנו מרגישים חשובים, אחראיים?
למשל, כשאבא קורא לנו לבוא איתו, ואומר
לנו שהוא סומך רק עלינו ונותן לנו משימה
לבצע כי רק אנחנו יכולים לעשות אותה הכי
טוב שיכול להיות. לא משנה מה זה בכלל
- אם אנחנו יודעים שסומכים עלינו ומצפים
מאיתנו לעשות משהו, זה נותן תחושה של
אחריות.

קוראים לזה שליחות. כשיש לך שליחות
לעשות, אתה לא מסתובב סתם ככה וסופר
את הדקות עד שהיום יגמר. בדיוק להפך, אתה
מחפש לתת את כל מה שיש לך כדי שהתוצאה
תהיה 'הכי-הכי'.

עכשו תחשבו שלכל אחד מאתנו, כל ילד בכל גיל,
יש שליחות. ולא סתם שליחות, אלא השליחות הכי
חשובה בעולם.

הרבי למד אותנו שכלנו שלוחים. כלנו שלוחים
של הקדוש ברוך הוא "לעשות לו יתברך דירה
בתחתונים", ללמד תורה ולקיים מצוות ולהפיץ את
היהדות והחסידות בכל העולם. יש תפקיד יותר חשוב
ואחראי מזה?

אז בזמן הזה, שבו אלפי השלוחים של הרבי בכל
העולם מתכנסים אצל הרבי - זה הזמן שלנו להסתפל
עליהם, על החסידים האלו שהקדישו את החיים שלהם
וותרו על הרבה דברים נחמדים וטובים כדי לעשות את
השליחות הקדושה. להסתפל עליהם ולהעריך אותם,
אבל הכי חשוב: לרצות להיות כמוהם.

כשהאחים הגדולים מגיעים
מהישיבה הביתה לשבת, זו ממש
חגיגה. כלנו מכבדים אותם, את
ה'תמימים' החשובים. אפלו מכינים
לכבודם כל מיני מטעמים מיוחדים,
עוגות גבינה ורוג'לה ועוד...

את "שלום עליכם"
ו"אשת חיל" כלנו שרים
ביחד בקול ליד השלחן.
אבא מחזיק שק מלא
ספריות צבעוניות,
חמצמצות-מתוקות,
ומחלק לכל מי ששר
יפה. המלאכים שבאים
אתנו מבית הכנסת
בדאי שמחים לראות
את זה...

אנחנו אוהבים מאוד
לארח. יש לנו אפלו
כמה אורחים קבועים
שאנחנו דואגים להם
ממש כאלו הם חלק
מהמשפחה.

חלות כמו שלנו לא תמצאו
בארץ מאפיה בעולם! את החלות
אמא אופה ביחד עם הבנות, והריח ממלא את כל הבית...
ומה שעוד יותר מיוחד זה שכל הילדים בבית משתתפים בהכנת החלות.
לשים את הנצק, מתבלים, ואפלו קולעים את הצמות של החלות...

הבישור לבית

למד

מה זו "אגרת הרמב"ן?"

לפני שנדבר על אגרת הרמב"ן, בואו נפיר רגע את הרמב"ן...
הרמב"ן הוא רבי משה בן נחמן. הוא היה אחד מגדולי החכמים
והרבנים בתקופת ה"ראשונים", זאת אומרת, לפני כשמונה מאות
שנה (אז עוד לא היה בכלל משג כזה של שמות משפחה).
הרמב"ן התגורר בספרד, והיה מלמד וחכם גדול מאוד. כמו הרבה
חכמים בתקופתו, הוא היה איש אנשכולות, כלומר: ממחה ורב ידע
בתחומים רבים מאוד. הוא היה גם פוסק, גם מפרש, גם מקבל, גם
משורר וגם רופא.

מסביב לשלחן

חשפחת זילבר

בפרשה שלנו נאמר שאברהם היה "זקן, בא בימים". רגע, זה לא אותו דבר? למה התורה צריכה לומר את אותו דבר פעמים?

הרבי מסביר ששני התארים האלו שונים זה מזה: "זקן" מתאר יהודי שכל היום יושב בבית המדרש ולומד תורה, כמו שמרמזים ראשי התבות של המלה "זקן": זה קנה חכמה. ואלו "בא בימים" מתאר יהודי שמלא במצוות ובמעשים טובים.

והתורה מלמדת אותנו שאברהם היה 'גם וגם'. הוא היה גם "זקן" וגם "בא בימים". הוא גם למד תורה, אבל גם גמל חסדים והפיץ את האמונה בהשם לכלם; הוא גם ארח ודאג לכלם, אבל לא שכח ללמוד תורה עוד ועוד.

גם אנחנו השלוחים צריכים ללמוד מזה, שחיבים לשלב בין שני הדברים. אנחנו שלוחים, המשימה שלנו היא לקרב יהודים לתורה ולחסידות - אבל גם אנחנו בעצמנו חייבים להיות 'זקנים', ללמוד תורה, עוד ועוד!

אצלנו קדם כל אבא עושה קדוש, ואחר כך גם כל הבנים. גם מי שעוד לא עשה בר מצוה עושה קדוש, על מיץ ענבים.

עליכם

הקניח האהוב עלינו הוא ארטיקים תוצרת בית משפחת זילבר. אנחנו מכינים תרכיז טעים-טעים בתוך המגש של קביות הקרח, באמצע תהליך ההקפאה תוחכים מפל - ויש לנו ארטיקים מפלאים, להתלקק!

יש שבתות שבהן הסעודה ממישיכה וממישיכה, עד לשעה מאוחרת מאוד בלילה. פשוט, אנחנו שרים שירים של הפנטזאים ונגונים - עד ששוכחים בכלל להסתכל על השעון...

"אגרת הרמב"ן" היא אגרת, בדיוק כמו שזה נשמע, שהרמב"ן שלח לבן הבכור שלו, שנקרא בשם נחמן. באגרת הזו, הרמב"ן מזריר את הבן שלו בדברי מוסר, וראת שמים והתנהגות טובה. הרמב"ן ממליץ לבן שלו לקרא את האגרת לפחות פעם בשבוע ולשנן אותה, כדי להתמיד ולנהוג בדרכי הישרה.

יש רבים שקוראים את האגרת ומשננים אותה לעתים קרובות כסגולה ליראת שמים ולהצלחה בחנוכה.

מספר קטעים מתוך האגרת אפלו הלחנו לשיר מרגש שכלם מכירים: "שמע בני מוסר אביו, ואל תטש תורת אמו: תתנהג תמיד לדבר כל דבריה בנחת, לכל אדם ובכל עת, ובזה תנצל מן הפעס, שהיא מדה רעה להחטיא בני אדם... וכאשר תנצל מן הפעס, תעלה על לבך מדת הענוה שהיא מדה טובה מכל המדות טובות..."

אם יש שאלה שמעניינת אתכם ולא הצלחתם למצוא את התשובה, שלחו אותה למערכת. דן הלמדן ימצא עבורכם את התשובות, תסמכו עליו. אם לא תשאלו - איך תדעו?